

נְשֵׁלֶשׁ קַבִּיּוֹת שׁוֹקוֹלָד

כתבה: תמר זקס

הִזָּה זֶה לַיִל שַׁבָּת. יִשְׂרָאֵל הִקְטֵן עִמָּד בְּפֶתַח בַּיִת הַכְּנֶסֶת וְאַחֲזוּ בְּיָדוֹ שֶׁל אָבִיא.
זוֹ הִיְתָה הַפְּעַם הָרִאשׁוֹנָה בְּהַ בְּקָר בְּבַיִת הַכְּנֶסֶת "קוֹמְמִיּוֹת אֲבָרָהִם". בַּיִת הַכְּנֶסֶת הִזָּה
מוֹאָר כָּלוּ. לַפְּנֵי אַרְוֹן הִקְדָּשׁ עִמָּדָה בַּיְמָה גְּדוּלָּה. מְלַכְנִיָּה בַּמְזֻרַח, לִיד אַרְוֹן הִקְדָּשׁ,
הִתְקַבְּצָה חֲבוּרַת יְלָדִים. יִשְׂרָאֵל רָאָה שְׂאֵחַד הַמִּתְפַּלְלִים הוֹצִיא מֵהַסְּטַנְדָּר שֶׁלוֹ חֲבִילַת
שׁוֹקוֹלָד, פָּתַח אוֹתָהּ, וְחָלַק לְכָל יֶלֶד וְיִלְדָּה קִבְיָה שֶׁל שׁוֹקוֹלָד.

"זֶהוּ הָרַב שְׁלֹמֹה גּוֹרֵן, הָרַב שֶׁל כָּל הַחֲיִלִּים בְּיִשְׂרָאֵל, הָרַב שֶׁהִקִּים אֶת בַּיִת הַכְּנֶסֶת,"
הִסְבִּיר אָבִיא לְיִשְׂרָאֵל.

אַחֲרֵי שְׁסִים הָרַב גּוֹרֵן לְחָלַק אֶת חֲבִילַת הַשׁוֹקוֹלָד שֶׁבְּיָדוֹ, הוּא הִרִים אֶת עֵינָיו וְרָאָה
אֶת יִשְׂרָאֵל אוֹחֲזוּ בְּיָדוֹ שֶׁל אָבִיא. חִיָּךְ אֵלָיו הָרַב, נוֹפֵף לְעֵבְרוֹ בְּיָדוֹ וְהִזְמִין אוֹתוֹ לְהִתְקַרֵּב
אֵלָיו.

"שַׁבָּת שְׁלוֹם, שַׁבָּת שְׁלוֹם, בְּרוּךְ הַבָּא לְבַיִת הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ!" בְּרוּךְ הָרַב גּוֹרֵן אֶת
יִשְׂרָאֵל.

"אָמַר לִי בְּבִקְשָׁה, מַה שְׂמֵךְ?" שָׁאַל הָרַב.

"קוֹרְאִים לִי יִשְׂרָאֵל."

"שַׁבָּת שְׁלוֹם לָךְ יִשְׂרָאֵל," חִזַּר הָרַב עַל הַבְּרָכָה, חִיָּךְ וְלִטֹּף אֶת רֹאשׁוֹ שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

"זוֹ פְּעַם רִאשׁוֹנָה שְׂאֵתָה מִבְּקָר בְּבַיִת הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ?" הִתְעַנְּן הָרַב.

יִשְׂרָאֵל הִנִּיד רֹאשׁוֹ מִטָּה וְמַעְלָה, "עֵבְרָנוּ דִּירָה בְּיוֹם רְבִיעִי."

"מֵצֵן," אָמַר הָרַב גּוֹרֵן וְהִגִּישׁ לְיִשְׂרָאֵל קִבְיַת שׁוֹקוֹלָד, "יִשְׁנֵם פֹּה יְלָדִים נְחֻמָּדִים,

הֵם יִהְיוּ לָךְ חֲבָרִים טוֹבִים."

"לִי קוֹרְאִים דָּוָד!"

"וְלִי שְׂמוּאֵל."

"לִי יוֹסִי!"

קָרְאוּ הַיְלָדִים מְסַבִּיב.

"אִם תַּעֲלֶה לְבַיְמָה בְּסוּף הַתְּפִלָּה וְתִשְׁרֵי עִם הַחֲבָרִים אֶת תְּפִלַּת 'עֲלִינוּ

לְשִׁבְח' וְאֶת פִּיט 'אָדוֹן עוֹלָם' תִּקְבַּל מִמֶּנִּי שְׁלֹשׁ קִבְיּוֹת שׁוֹקוֹלָד נוֹסָפוֹת,"

הִבְטִיחַ לוֹ הָרַב.

קבֵּית השׁוֹקוֹלָד הִיְתָה טְעִימָה, הִיא נִמְסָה בְּפִיו וְנִגְמָרָה בְּמַהֲרָוֹת.
”תֹּדָה, ” לַחֵשׁ יִשְׂרָאֵל וְחִזָּר לְמִקְוֹמוֹ, לְצִדּוֹ שֶׁל אָבָא.
”כִּדְאֵי לָךְ לְשִׁיר אֶתְנוּ!” הֲצִיעַ לוֹ דָּוִד שֶׁהִתְיַשֵּׁב עַל הַסֶּפֶסֶל לִידּוֹ.
”נָכוֹן, ” אָמַר שְׂמוּאֵל מֵאַחֹר, ”כִּדְאֵי לָךְ! תִּקְבַּל תּוֹסֶפֶת שֶׁל שְׁלֹשׁ קִבִּיּוֹת שׁוֹקוֹלָד!”

יִשְׂרָאֵל רָצָה לַעֲלוֹת לְבֵימָה וְלְשִׁיר עִם שְׂאֵר הַיְלָדִים, אֲךָ חָשַׁשׁ. הוּא לֹא הִכִּיר
אֶת בֵּית הַכְּנֶסֶת וְגַם לֹא אֶת הַמִּתְפַּלְלִים.
”מָה יִקְרָה אִם אֶטְעֶה? מָה יִקְרָה אִם לֹא אֲדַע אֶת הַמְּנַגֵּינָה בְּהַ שְׂרִים כָּאֵן אֶת
הַתְּפִלָּה?” הִסְבִּיר לְדָוִד וְשְׂמוּאֵל.
”אֵל תִּדְאָג, אֲנַחְנוּ נַעֲזֹר לָךְ, ” הִבְטִיחַ יוֹסִי.

הַגַּבְאֵי מְרַדְּכֵי פְּלִינְט דָּפְקוּ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים עַל הַשִּׁלְחָן וּמִיָּד פָּסְקוּ הַדְּבוּרִים.
”לְכוּ נִרְנְנָה...” הַחֵל הַחֲזֹן לְשִׁיר, וּמִיָּד הֲצִטְרְפוּ אֵלָיו שְׂאֵר הַמִּתְפַּלְלִים.
”בַּיִם בָּם, בַּיִם בָּם...” פָּעַם לְבוֹ שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּחִזְקָה לְכָל אֶרֶץ הַתְּפִלָּה.
”עֲלִינוּ לְשִׁבְחָה...” סִיֵּם הַחֲזֹן אֶת הַתְּפִלָּה.

יִשְׂרָאֵל נֶעֱמַד עַל רִגְלָיו כְּדֵי לְהֲצִטְרֹף לְשִׁירַת הַיְלָדִים... אֲךָ מִיָּד הִתְיַשֵּׁב חֲזָרָה.
”אֲנִי לֹא יָכוֹל לַעֲלוֹת וְלְשִׁיר, שִׁכַּחְתִּי אֶת הַמְּלִים, ” חָשַׁב יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁרָאָה אֶת הַיְלָדִים
צוֹעֲדִים לְעֵבֶר הַבֵּימָה וּמִתְקַבְּצִים סְבִיבָהּ.

”בַּיִם בָּם, בַּיִם בָּם...” שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶת לְבוֹ. לִפְתָע הוּא רָאָה אֶת הָרַב גּוֹרֵן מְנוּפֵף לְעֵבֶר
וּמִסָּמֵן לוֹ לַעֲלוֹת אֶל הַבֵּימָה יַחַד עִם שְׂאֵר הַיְלָדִים. דָּוִד נֶעֱמַד עַל יַד יִשְׂרָאֵל וְאַחַז בְּיָדוֹ
בְּעֵדִינּוֹת, ”בּוֹא, בּוֹא!” אָמַר דָּוִד וְלוֹהָ אֶת יִשְׂרָאֵל אֶל הַבֵּימָה. שְׂמוּאֵל וְיוֹסִי פָּנוּ לוֹ מְקוֹם
בְּשׁוּרָה הָרְאשׁוֹנָה.

”אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ...” שָׁר יִשְׂרָאֵל עִם הַחֲבֵרִים הַחֲדָשִׁים.
”בְּטָרָם כָּל יְצִיר נִבְרָא...” הֲצִטְרְפוּ לְתִפְלָה כָּל הַמִּתְפַּלְלִים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת.
”בַּיִם בָּם, בַּיִם בָּם...” פָּעַם לְבוֹ שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּשִׂמְחָה כְּשֶׁיָּרַד עִם חֲבֵרָיו הַחֲדָשִׁים
בְּסִיוֵם הַתְּפִלָּה.

מֵעַתָּה יָדַע בְּבִטְחָה - הוּא לֹא יִחָשֵׁשׁ יוֹתֵר וּבְכָל שַׁבָּת יַעֲלֶה אֶל הַבֵּימָה לְשִׁיר
עִם כָּלֵם ”עֲלִינוּ לְשִׁבְחָה” וְ”אֲדוֹן עוֹלָם”, וְ... גַם יִקְבַּל תּוֹסֶפֶת שֶׁל שְׁלֹשׁ קִבִּיּוֹת
שׁוֹקוֹלָד...

הרב גורן סיפורי בית כנסת